

TIDIGARE MEDLEMMAR

Jag tar mig friheten att nu börja distribuera de här informationsutskicken även till en del tidigare medlemmar, som jag har Epostadresser till, då jag tror att det kan finnas saker av intresse även för er. Det här kostar ingenting. Men om ni vill slippa att få det här i er brevlåda, så är det bara att skicka mig ett mail där ni tackar nej.

TACK TILL ALLA SOM KOMMENTERAT PROBLEMET MED VÅR LÖNSAMHET

Som svar på en del förslag så kommer här en några förklaringar. Det där med antal medlemmar har jag nog vid några tillfällen visat min tudelade inställning till. Att bara ragga medlemmar för att bli så stora som möjligt gör man endast om man vill tjäna pengar på något. Då det inte är syftet med vår verksamhet, så har jag ibland kanske uttryckt mig som att "vi egentligen inte har som filosofi att jaga nya medlemmar". Dock har vi en realitet att möta och det är att när medlemsskaran minskar så ökar kostnaderna per tidning för att producera och distribuera densamma. Vi har i produktionsledet nämligen inte oväsentliga kostnader som är fasta och alltså är lika stora oavsett om vi trycker 100 som 200 tidningar åt gången. Den kalkyl vi hittills har baserat vårt nuvarande medlemspris på, är att det krävs omkring 200 medlemmar och att vi producerar en tidning med 24 A4-sidor fyra gånger per år, för att det ska gå ihop. Nu har vi ändå gjort lite rationaliseringar och nya överenskommelser med vår tryckare som har givit oss lite marginaler. Och eventuellt kan det finnas ytterligare något att göra där. Vi har också haft lite buffertar att ta av från den tid då vi var omkring 250 medlemmar. Men kanske måste jag höja priset något till kommande år om det fortsätter att minska. Eller så får vi helt slopa flerårsprenumerationerna och de lägre priserna för att betala för flera år på en gång. Alternativt höja dessa så att snittpriset för alla kategorierna blir tillräckligt. Att jag en gång införde dessa varianter var huvudsakligen för att det minskar min administration med att skicka ut inbetalningskort och påminnelser.

Utgivning av en "tjockare" tidning två gånger per år, som har varit ett förslag, blir tyvärr dyrare, hur underligt det än kan låta. Men så här ligger det till. Portot är idag 5:- per brev så länge vi kan använda Föreningsbrevsportot och håller oss under 100 gram per försändelse. 100 gram motsvarar en tidning med max 24 sidor inklusive omslaget och 1 informationsblad. Vi kan få in 28 sidor om vi skär ner ytterformatet lite.

Om försändelsens vikt går över 100 gram så åker portokostnaden direkt upp till 20:- per brev. Alltså fyra gånger så mycket! 4 brev om året a 5;- är 20:- totalt, medan 2 brev om året a max 250 gram kostar 2 x 20:-, alltså 40:-. Således dubbelt så mycket, men ändå inte så mycket pengar kanske. Men man måste också titta på nästa kostnadspost - produktionskostnaden. Och vad får man då i antal sidor? Inom nästa viktgräns för Föreningsbrev, som är max 250 gram, ryms en tidning som omfattar max 88 sidor. 88 sidor x 2 utgåvor ger oss totalt 176 sidor. Nuvarande utförande med 24 sidor x 4 utgåvor motsvarar totalt 96 sidor. Man får alltså 83% mera sidmaterial. Men smakar det så kostar det! De 176 sidorna per år (för 150 medlemmar) kostar faktiskt hela 9.690:-, mera att producera och distribuera, av vilket portodelen bara utgör en tredjedel. Så årsavgiften per medlem skulle alltså behöva öka med hela 65:-! Till 235:- i stället för 170:-. Det tror jag inte skulle hålla, även om man får en tidning med betydligt flera sidor, men å andra sidan bara två gånger per år. Sedan skulle det naturligtvis vara lockande med en "matigare" tidning, då jag faktiskt själv tycker att vårt nuvarande format känns i "tunnaste" laget. Men för att klara det med oförändrat årspris skulle vi behöva vara flera än 250 medlemmar! Sedan kanske man inte behöver gå hela vägen ända upp till maxgränsen 88 sidor. Men det har jag inte räknat på.

FRÅGESTUND

Anders Järund blev först med rätt svar på de frågor jag gav er i förra informationsbladet. Grattis Anders! Totalt 7 personer har hittills svarat på frågorna. Det mesta var helt rätt svarat!

Rätt svar på frågorna i Frågeomgång 1, 2011 skulle vara:

1. Indianstammen Sarcee räknas till präriekulturen (Plains indians).
2. Stammen Tillamook är den stam som lever längst söderut av de uppräknade.
3. Polischefen vid San Carlos hette John Colvig, men kallades "Cibeque Charley".
4. Texas Rangerskaptenen Jacob Burleson blev dödad i striden.
5. Hasinai var en division i den stora Caddokonfederationen.

Så till en omgång nya frågor. Den här gången tar vi lite lättare frågor, så kanske några flera vill vara med och testa sina kunskaper.

Frågeomgång 2, 2011.

1. När och var dog hunkpapasioxledaren Sitting Bull ?
2. Sitting Bull upplevde några år som flykting i Kanada efter det stora "Siouxkriget". Vilket år återvände han till USA och var överlämnade han sig till militären ?
3. Vad hette Sitting Bulls mor ?
4. Sitting Bull fick en vit hatt och en vit häst i present av en annan känd Västernpersonlighet. Vem var det som gav honom dessa presenter?
5. Utanför en mindre stad i USA finns idag ett monument över Sitting Bull. Det är en byst gjuten i betong uppställd på en hög pelare. Vilken är staden och vem har gjort bysten ?

Vem det är som har gjort Sitting Bullbysten kanske inte är så lätt, men resten av frågorna bör nog många kunna vara med och svara på, eller Lämna gärna delsvar om ni inte kan allt. Huvudsaken är att jag får en bild av hur många som läser det här.

DRÖMRESAN - HUR SKULLE DEN SE UT?

Jag vet att det säkert finns medlemmar som skulle önska att vi fortsatte att ordna resor till Indianland. Men för närvarande finns inga sådana planer. Det här ska bara ses som ett sätt att hålla tanken vid liv och för att se vilken reaktion det ger. Kanske tar vi upp den här frågan när vi träffas i samband med återträffen för de som var med på den senaste resan. Innebär dock inte någon förbindelse, varken från er eller från INDIANKLUBBENS sida. Vi tror ju att vi nu egentligen har betat av de mest intressanta områdena, varför det kanske blir svårare att locka tillräckligt med deltagare till en ny resa. Men naturligtvis finns det ännu mycket att se och uppleva. De nordöstra skogslanden och Mellanvästern till exempel är ett område med mycket intressant och dramatisk historia. Ett område som för många, i likhet med mig själv, kanske inte är så välkänt.

INTRESSANT UTSTÄLLNING

För er som råkar vara i New York mellan 18 februari till 15 maj kan jag tipsa, att ni bör passa på att titta på den här utställningen. Den verkar mycket intressant.

First Major Exhibition in More Than Thirty Years to Examine Tipis of Plains Peoples On View February 18 through May 15, 2011, at the Brooklyn Museum, New York

Tipi: Heritage of the Great Plains focuses on the tipi as the center of Plains culture and social, religious, and creative traditions from the early nineteenth century to the present. The exhibition examines the tipi as an architectural form, an expression of Plains artistic and cultural identity, and an interior space for domestic and ritual use. On view from February 18 through May 15, 2011, the exhibition features more than 160 objects from the Brooklyn Museum's collection of Plains material, as well as selected works from other museums; objects by contemporary Plains artists; and three full-size tipis, two with furnished interiors.

Tipi: Heritage of the Great Plains has been organized by a collaborative team of Native and non-Native curators, scholars, and artists. Nancy B. Rosoff, Andrew W. Mellon Curator, Arts of the Americas, and Susan Kennedy Zeller, Ph.D., Associate Curator, Native American Art, led the collaborative team that organized the exhibition.

Tipi: Heritage of the Great Plains is accompanied by a catalogue published by the Brooklyn Museum in association with the University of Washington Press.

Tipi: Heritage of the Great Plains includes objects from a large number of tribes from the Northern, Central, and Southern Plains: the Blackfeet, Crow, Arapaho, Lakota, Osage, Kiowa, Southern Cheyenne, among others. Organized thematically, it focuses on five key objects—four tipis and a tipi liner—to present common links among the many diverse peoples of the Great Plains. Themes explored are the role of women, who were the owners of the tipi and makers of the tipi itself as well the furnishings, clothing, and accessories kept within it; the traditional role of men as warriors, whose military exploits are depicted on tipi covers and liners; and the tipi as the center of childhood and family life.

One of the exhibition's focal points is a large Blackfeet painted tipi created by Blackfeet artist Lyle J. Heavy Runner for the Brooklyn Museum. The tipi is decorated with a Bleeding Buffalo Skull design that was given to Heavy Runner by the late Robert L. Crawford, who in turn had received it from his grandparents. The right to paint specific designs is passed down from generation to generation through ceremony. This tipi will soar twenty-five feet high, and visitors will be encouraged to enter it to experience firsthand what a tipi looks like from the inside.

Another featured object, the Brooklyn Museum's *Rain-in-the-Face Painted Tipi Liner*, is an illustrated narrative painted in 1889 by the Hunkpapa Lakota warrior Rain-in-the-Face. A tipi liner is a large sheet of hide or muslin (as in this example) that is hung around the inner tipi wall and records a warrior's military exploits. The Rain-in-the-Face liner, a rare example from earlier Reservation times (1880–1920), is also important because it was not commissioned by a non-Native patron but instead reflects the warrior-artist's personal choices of significant events. A full-sized replica of a Lakota buffalo-hide tipi created by Ken Woody (Mohawk) is an example of the tipis used by Plains people during the pre-Reservation era (before 1860). Measuring ten feet in diameter, this featured object was created using eight to ten buffalo hides and could comfortably fit a small family. Its furnishings include a buffalo-hide robe, a willow backrest, storage bags, and weapons.

Another highlighted object is a Southern Cheyenne canvas tipi from the Milwaukee Public Museum dating to about 1904, which is rimmed by a beaded liner and decorated with matching backrests and pillows. The tipi is decorated with beaded horizontal lines and circular medallions in the sacred Southern Cheyenne colors of yellow, red, blue, and black; the medallions represent the sun, stars, and four earthly directions. Finally, the exhibition features a Crow child's play tipi, surrounded by dolls, toys, and games as well as exquisite cradles and clothing.

In addition to historic and contemporary objects, the exhibition will include two sections of photographs, one featuring contemporary Plains family and community life, and the other presenting photographs of contemporary Native American architecture inspired by the tipi form.

För mera information om museet (som egentligen är ett konstmuseum), dess adress m.m., se deras hemsida: <http://www.brooklynmuseum.org/>

Klicka er vidare till „Exhibitions“ och sedan till ”Upcoming“. Där hittar ni mera information om just den här utställningen. Och ni kan se ett bildspel om hur man i museet sätter upp en 28 fots blackfoot tipi. Men, om ni planerar att åka dit, observera att de håller stängt måndagar och tisdagar.

NABON NICHOLAS - som skrev "Sista brevet till Sverige"

En bok av Tord Ericsson

Det här är ett tips från Alf-Göran Dahlberg om en bok av intresse för er som studerar svenskarnas utvandring till Amerika. En bok om Nicholas Swenson och hans familj från Yngsjö i Skåne som emigrerade till Scandia i Minnesota 1861. Hans brev från Nordamerika till Sverige lär ska ha legat till grund för och blivit utgångspunkten för Vilhelm Mobergs sista bok i *Utvandrareposet*.

Det är Tord Ericsson som har skrivit en bok, "**Nabon Nicholas – som skrev sista brevet till Sverige**", om brevskrivaren Nicholas Swenson. En man som bodde med sin familj i Yngsjö fram till 1861 då de emigrerade till Staterna.

Tord Ericsson säger: – Jag skriver om förhållandena i Yngsjö vid mitten av 1800-talet och om de religiösa förföljelserna, om överfarten till Amerika och om nybyggerlivet i mellanvästern.

Nicholas Swenson kom att bli granne med Andrew Peterson, vars dagboksanteckningar under drygt 40 år gav Vilhelm Moberg verklighetsbakgrunden till sina romaner. I Amerika hade Inbördeskriget precis börjat när familjen Swenson kom dit. Nicholas äldste son gick ut i kriget på Nordstaternas sida.

Tord Ericsson berättar att studier av Andrew Petersons dagböcker, besök i Minnesota och mejlväxling med Nicholas Swensons släktingar i USA har gett inspiration till och ligger till grund för boken.

Författaren är engagerad i Andrew Petersonsällskapet och organisationens utvandarmuseum i Ydre och han är fritidsboende i Södra Lökaröd utanför Lillehem.

Bok:

Tord Ericsson: "Nabon Nicholas – som skrev sista brevet till Sverige". Utgiven av Qwack text & bild i samarbete med Andrew Petersonsällskapet, www.andrewpeterson.se

INDIANKLUBBEN PÅ FACEBOOK

INDIANKLUBBEN har nu öppnat ett konto på Facebook. Knappa in er på :
<http://www.facebook.com/pages/Indianklubben-i-Sverige/149937685060184>

ÖNSKEMÅL OM ARTIKELMATERIAL TILL TIDNINGEN

Rune Davidsson, utanför Ulricehamn, har önskat att vi skulle skriva i vår tidning lite mera om hur dagens indianer lever. Då jag själv har mycket lite material att falla tillbaka på angående det, så skickar jag härmed en uppmaning till alla som känner för att skriva om det här ämnet. Och gärna då som Rune skriver " Jag skulle gärna vilja läsa lite mer om hur olika indian stammar lever i dag. Gärna i direkt anslutning till någon historisk artikel". Man skulle alltså då helst samordna det hela så att vi tillsammans med artikeln om dagens situation hade en annan artikel som ger den historiska bakgrunden till området, stammen eller folkgruppen. Den delen kan jag naturligtvis skriva själv, men vi behöver alltså samordna oss, så att vi vet vem som gör vad och vad vi ska välja att skriva om. Kom alltså med förslag om vad ni skulle vilja vara med och hjälpa till att skriva om.

FORTSÄTTNING PÅ INVENTERINGEN AV BÖCKER OM APACHELEDARE

Standardverket om hövdingen Cochise är (och förblir kanske...) :

- **Cochise; Chiricahua Apache Chief**, av Edwin R. Sweeney

Det här är den definitiva biografien om apachernas genom tiderna kanske störste ledare. En oerhört väldokumenterad (inklusive en mängd mexikanska källor) historia, där inte minst alla fotnoter ger värdefull information utöver den egentliga historien. Ännu en bok i serien "The Civilization of the American Indian", utgiven av University of Oklahoma Press. En bok omfattande 501 sidor och med en första utgåva i inbundet skick år 1991 och som häftad 1995. En bok som på ett mycket detaljerat sätt berättar hela Chiricahuaapachernas krigiska historia under Cochises levnad från nära nog början av 1800-talet till hans död 1874. 512 sidor; 23 x 16 x 4 cm. Omfattande index och bibliografi.

- **Cochise; The Life and Times of the Great Apache Chief**, av Peter Aleshire

Som motvikt mot Sweeneys traditionella och väldokumenterade historiebeteckning har vi här ett mellanting mellan fakta och fiction. Aleshire lägger mera vikt vid att boken ska vara medryckande och intressant att läsa. Han gör det genom att "levandegöra" Cochise med sitt sätt att försöka beskriva historien genom Cochises egna ögon, tankar och tal. Genom att skriva vad han föreställer sig att Cochise tänkte och sade. Ett sätt att skriva historia som seriösa forskare ofta rynkar på näsan åt, men som definitivt gör historien mera medryckande, inte minst för en publik som inte redan vet och kan allt om de beskrivna händelserna och personerna. Ändå ska det sägas, att bortsett från det något tvivelaktiga angreppssättet, så följer Aleshires historia ändå tämligen väl verkligheten. Han fantiserar inte ihop några egna varianter av den och boken kan mycket väl läsas som trovärdig historia. Dock förekommer ett antal rena sakfel, vilka kastar en skugga över förlagets seriositet. Sådana "grodor" som att Bosque Redondo ligger vid Rio Grande och att de Konfedererade förlorade striden vid Valverde under Inbördeskriget, bör inte passera ett seriöst bokförlags redaktör. Boken i denna andra utgåva från Castle Books kom ut i oktober 2009, medan deras första utgåva kom 2005. Copyrighten är dock från 2001. Finns också i en häftad utgåva. Boken omfattar 354 sidor och innehåller traditionella noter och bibliografi.

- **Mangas Coloradas; Chief of the Chiricahua Apaches**, av Edwin R. Sweeney

Ännu ett bidrag av Edwin Sweeney till University of Oklahoma Press serie "The Civilization of the American Indian". Hans namn borgar för ytterligare ett praktverk. Oerhört väldokumenterat om en annars inte särskilt omskriven person. Dock med nödvändighet baserad enbart på "vita" källor, då apacherna själva inte har lämnat någon dokumentation efter sig om denne tidige ledare. Copyright 1998. Format 23 x 17 x 3,5 cm. Med sina 578 sidor och en vikt på ett helt kilo är det en tung bok. Innehåller många bilder. Bilder som man i många fall inte ser så ofta. Kartor finns, även om det skulle kunna vara flera, då mycket av händelserna som omtalas sker i tämligen obekanta områden nere i Mexico.

- **Geronimo; The Man, His Time, His Place**, av Angie Debo

Om Cochise och speciellt Mangas Coloradas inte är särskilt omskrivna, så är Geronimo dess då mera välkänd och ganska flitigt beskriven. Angie Debos bok anses dock fortfarande ändå vara standardverket. I likhet med många andra biografier är det en bok som inte enbart berättar om Geronimo som person. Här finns omfattande beskrivningar av apachernas livsstil, seder och bruk och mycket även om folkets historia och de många personer som därmed också passerat revy. Men på det hela taget är det en väl balanserad berättelse om en ofta missförstådd ledare och mystiker. Ursprungligen publicerad av University of Oklahoma Press redan 1976, har den senare utkommit i flera nyutgåvor. I den fjärde utgåvan från 1986, som ligger till grund för den här recensionen, har Debo dessutom gjort lite kompletteringar. 480 sidor, mängder av foton samt tre kartor i denna häftade utgåva. Finns naturligtvis inbunden också från olika antikvariat.

- **Geronimo; His Own Story; The Autobiography of a Great Patriotic Warrior**, av Geronimo, S. M. Barrett och Frederick W. Turner

Om den föregående boken är den utan tvekan mest trovärdiga, så har den här boken sin tjsning i det faktum, att det är Geronimos egen berättelse, tolkad av Asa Daklugie (son till hövdingen Juh) för skolläraren S. M. Barrett redan 1905. För att man skulle få tillåtelse att göra den här intervjun fick man gå ända upp till president Roosevelt, då militären var motståndare till idén. Barrett lyckades sedan få texten publicerad 1906. Därefter har ett flertal nytryck givits ut. Många med ytterligare kompletterande texter.

Just denna reviderade utgåva, som är en häftad bok från Meridian Printing från 1996, innehåller Barretts eget förord till utgåvan från 1906, samt ett 33 sidor lång introduktion av Turner. Vidare en bibliografi, en karta och en mängd bilder. Totalt omfattar utgåvan omkring 200 sidor.

Mitt eget exemplar är ett 175 sidor långt exemplar utgivet av ett litet bokförlag som heter Alexander Books, 1999. Men även det innehåller hela den ursprungliga texten samt ett flertal tillägg vilka huvudsakligen utreder allt kring flera av de här Westernfigurernas signaturer. Det är i tur och ordning Geronimo, Sitting Bull, Rain i the Face, Annie Oakley och Buffalo Bill. Flera av dessa autografer florerar idag på samlarmarknaden och betingar höga priser. Men samtidigt finns där också en hel del förfalskningar, varför den här lilla boken är en guldgruva.

- **Santana: War Chief of the Mescalero Apaches**, av Almer N. Blazer

Är en lite udda skildring av en tämligen okänd personlighet. Men det är också en beskrivning av ett folk och deras seder och bruk. Den som förväntar sig en traditionell, vetenskaplig beskrivning blir dock besviken. Det här är mera nedtecknade hågkomster av far och son Blazer, som kom att bli förtrogna vänner med Mescaleroapacherna och som helt vann deras förtroende. 317 sidor, inbunden, 22 x 13 x 2,75 cm. Utgiven av Dog Soldier Press, 1999. Noter, bibliografi och en ordförklaringslista. Några foton.

Slutligen ska vi uppmärksamma att det nyligen har kommit ut en bok på svenska om **Geronimo!** Kan köpas i välsorterade bokhandlar eller via nätbokhandlarna Adlibris eller Bokus. Bokens titel är kort och gott "Geronimo" och är skriven av Peter Glas, eller Örjan Gerhardsson som han egentligen heter. Recension kommer i något senare infoutskick. Bokförlaget är "Bakhåll". 199:- SEK i välsorterade bokhandlar. 172:- SEK hos nätbokhandeln Bokus och 149:- SEK hos nätbokhandeln Adlibris.

TIPS FRÅN PER SKYE

Jag kunde inte låta bli att klippa in det här, som jag såg att Per Skye hade avslöjat på Facebook

- *Ibland när jag duschar tvättar jag kroppen med hårschampo. Men så läste jag på flaskan . För volym och extra fyllnad.
Shit, inte konstigt att man gått upp i vikt.
Från och med nu så duschar jag i diskmedel, för på den flaskan står det.
...Tar bort även det svåraste fettet*

Heja på Per. Nu ska du se att det går åt rätt håll. Håll inte på för länge bara...

VI VÄNTAR PÅ VÅREN

Just inkommen från den obligatoriska eftermiddagspromenaden kan man konstatera att det fortfarande inte finns några blåsippor i backarna. Det är i stort sett bara tomma ölburkar, korvtallrikar och pizzakartonger. Och så de evinnerliga hundbajspåsarna! Kan inte begripa hur människor är skapta, som gör sig besvär med att ta en påse med sig ut, plocka upp skiten efter sina hundar och sedan bara slänga påsen i buskagen!!! Om man nu inte har för avsikt att bära påsen med sig till närmaste papperskorg vore det väl bättre att skiten fick ligga och multna. Plastpåsar multnar definitivt inte!

Man kan också notera att han däruppe, som sitter bakom spakarna och styr hur vindarna ska blåsa, alltid kollar i vilken riktning vi tänker gå. Och tro mig eller ej... men när vi vänder och går hemåt igen, så har den rackarn mage till att skruva på knapparna så att vi får motvind då också... Hoppas att ni inte har det så jäkligt. Men hav hopp du lilla hop... jag har skådat in i framtiden... och där har jag sett att det kommer att bli sommar i sinom tid!!!

Bästa hälsningar

Bertil Thörn